

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Městská energie, s. r. o.**, se sídlem Pod Stadionem 415, Klášterec nad Ohří, zast. JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2006, č. j. 21581/05-1200, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 3. 2008, č. j. 15 Ca 90/2006 - 29,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje**.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, jímž došlo ke změně dodatečného platebního výměru č. 1010000047 Finančního úřadu v Kadani ze dne 26. 6. 2001, č. j. 35779/01/183971/5410, tak, že mu byla podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a § 46 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za rok 1997 ve výši 525 330 Kč oproti původně stanovené výši 1 018 290 Kč. Ta byla stěžovateli vyměřena ještě pod jeho předchozím názvem Bytový podnik Klášterec nad Ohří, s. r. o. Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že stěžovatel ve správním řízení neunesl své břemeno tvrzení.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že právní následky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu spočívající v nutnosti bezprostředního zaplacení dodatečně vyměřené daně zejména s ohledem na to, že Městská energie, s. r. o., je právním nástupcem Bytového podniku Klášterec nad Ohří, s. r. o., a ten je právním nástupcem Bytového podniku města Klášterec nad Ohří jako příspěvkové organizace tohoto města. Daň je doměřována z roku 1997 jako důsledek přechodu z příspěvkové organizace města na s. r. o., a tedy bez možnosti jakéhokoliv ovlivnění ze strany stěžovatele. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem a nedotkne se nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že není důvodný, neboť stěžovateli žádná nenahraditelná újma nevzniká. Do 28. 1. 2002 stěžovatel totiž uhradil předmětnou částku 1 018 290 Kč. Z této částky mu bylo v reakci na snížení daňové povinnosti v odvolacím rozhodnutí dne 28. 2. 2006 vráceno 492 960 Kč.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro žalovaného nenahraditelnou újmu. Z dikce výše citovaného ustanovení vyplývá, že odkladný účinek lze přiznat jen na návrh. Návrh v posuzovaném případě přitom nikterak nekonkretizuje, jaká nenahraditelná újma stěžovateli hrozí. Stěžovatel nikterak nerozvádí, že výkon či účinky rozhodnutí pro něj budou znamenat nenahraditelnou újmu, ani to, jak k takové újmě má dojít. Soud je v případě posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku tímto návrhem vázán; pokud návrh neobsahuje nic než žádost o přiznání odkladného účinku bez jakékoliv konkretizace, nemá vlastně soud co posuzovat. Jediné, co stěžovatel v návrhu uvádí, je to, že se v daném případě jedná o doměření daně za období, kdy existoval toliko jeho právní předchůdce. Z této skutečnosti ovšem nemůže plynout odůvodnění či konkretizace toho, jakým způsobem výkon či jiné právní účinky napadeného rozhodnutí způsobí stěžovateli nenahraditelnou újmu.

Obecně je pak potřeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda by nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu